

Vsaka reč meni, Maihen čas terpi
 Sej so vejste, Farmani,
 Službo sim gor dau, v' ti sim dobro stau,
 V'selej vam bom hvala dal,
 Mojmu Sinu sim je z'roču, Vam ga bom tud'
 perparoču,
 Od vikših je zbran, debo stregu vam,
 Ima zaupanje k' vam.

Sim se zamiru kej, Odpustite mi zdej
 Oben brez falerje nej.
 Dolg sim bil per vas, Lubil vsaki čas
 Molit hočim tud' za vas.
 Tud' vi za mene mollite, Dušo Bogu izročite
 K' bote z'vedli tu, de sim že mertu
 Prosite, de pridem k' Bogu.

Zdej še rečem tu, zdihnem gor v Nebu,
 Danes k Marii serčnu:
 O Marija glej, Na nas srote z'dej
 Kir si bla v'z'eta v' sveti Raj
 De Bog odverne nadloge
 Vojske, punte, bolezni, kuge
 Prosi Jezusa, de nam še en mir da,
 Enkrat pridt k' teb v' Nebesa. Amen.

Matheush Krazmann
 Stari Organist.

Druga pa je njegova zadnja pesem
 „Slovo“.

Ljubi farmani šmarski
 znanci in prijatli
 Peršel je zdej tisti čas,
 ko bom šel od vas.

Vas poznam po fari,
 De ste me imeli prav radi,
 Tudi jest vas serčnu
 Hvala bod' Bogu.

Gospodom sem stregu,
 Bogu, kar sem vedu,
 Hodil sem orglat in pet
 sedem in petdeset let.

Tudi tisto, kar sem najbolj ljubil
 tudi tisto sem že zgubil,
 Ženo in nekaj otrok,
 je k sebi vzev večni Bog.

Tisti, ki so k meni v šolo hodili,
 eni med njimi so srečo storili,
 so v duhovski stan stopili,
 Deb zame Boga prosili

L. 1853.

Amen.

M. K.

senior.

Tak je bil torej ton, v katerem se je pelo.

Pozneje ob priliki priobčimo posamezne njegove pesmi. Pisanih se je ohranilo primeroma malo. Star mož mi je pravil: Stari Kračman bi bil rad na stara leta zakrožil še marsikako in je zmiraj „klanfal“, posebno v zadnjih dveh letih, ko je bil že v pokoju. Pa njegov sin mu je rekel, naj pusti to rajše pri miru, češ da se ljudje smejejo. Seveda, časi so se izpremenili in narod se je vedno manj zmenil za Kračmanove pesmi, mlajšemu rodu pa so postale predmet za šalo. Mož, ki je s tako resnostjo pel svoje pesmi, je prišel kmalu le tuintam na misel starim ljudem, ki so vedno trdili svoje: „Stari šomašter je znal, takega ne bo več!“ Naj ga te vrste in njegove pesmi rešijo pozabljenosti!

